

اهمیت دوستی در قرآن / کاش فلانی را به عنوان دوست بر نمی‌گزیدم!

خداوند متعال در قرآن تصریح نموده که در روز قیامت گروهی از منحرفان و کسانی که مشمول عذاب الهی می‌شوند از دوستان و همنشینان ناباب خود می‌نالند.

خبرگزاری مهر- خداوند متعال در قرآن تصریح نموده که در روز قیامت گروهی از منحرفان و کسانی که مشمول عذاب الهی می‌شوند از دوستان و همنشینان ناباب خود می‌نالند.

دوستی حقیقی انسان را در مسیر حق و کمال و کسب فضایل یاری می‌کند؛ پیوند دوستی با افراد با ایمان نه فقط به درد دنیا می‌خورد بلکه در آخرت نیز می‌توان از آن بهره گرفت و نجات یافت.

اهمیت دوستی تا حدی است که خداوند متعال در قرآن تصریح نموده که در روز قیامت گروهی از منحرفان و کسانی که مشمول عذاب الهی می‌شوند از دوستان و همنشینان ناباب خود می‌نالند.

تبدیل شدن دوستی غیر پرهیزگاران به عداوت در روز قیامت طبیعی است، چرا که هر کدام از آنها دیگری را عامل بدبختی و بیچارگی خود می‌شمرد؛ غیرمتقین در روز قیامت به یکدیگر می‌گویند: تو بودی که دنیا را در نظر من زینت دادی و مرا به آن تشویق و ترغیب نمودی ولی پرهیزگاران که از رستگاران روز قیامت هستند به یکدیگر چنین سخن نمی‌گویند زیرا که پیوند دوستی آنها جاودانی است.

چه بسیار جوانانی که به علت رفاقت با افراد بی لیاقت فاسد و منحرف گشته و آن گاه جز حسرت و اندوه حاصل کارشان چیزی نیست.

آیه 27 سوره فرقان خداوند متعال می‌فرماید: ای وای بر من! کاش فلانی را به عنوان دوست بر نمی‌گزیدم پس باید با دقت دوستان خود را گزینش و سنجیده عمل کنیم و خود نیز بکوشیم دوستان خوبی برای دوستانمان باشیم که یکدیگر را به سعادت و جاودانگی برسانیم.

دوستی هایی که برای منافع مادی و مفاصد هوس انگیز زودگذر برقرار شده به علت این که عامل شقاوت و بدبختی گشته است به دشمنی سختی تبدیل خواهد شد. در روز قیامت، دوستی‌هایی که برای غیر خدا بوده همه تبدیل به دشمنی می‌شود. پیامبر(ص) گرامی اسلام(ص) ضمن حدیثی می‌فرماید: روز قیامت تمام آشنایی‌ها و نسبت‌ها از بین خواهد رفت.

این که قرآن کریم در مورد مساله دوست و دوست یابی تاکید می‌کند که انسان‌ها باید دوست خود را با دقت و در برقراری ارتباط با دوستان سنجیده عمل کنند به خاطر این است که دوستی‌ها نه تنها در دنیا، بلکه در روز قیامت تاثیر بسزایی دارد. در روز قیامت دوستی گروهی از مردم تبدیل به دشمنی می‌شود و هر کدام دیگری را مایه سقوط و بدبختی و هلاکت خود می‌دانند و اعمال ناپسند و زشت خود را به گردن دیگری می‌اندازد.

انسان مجرمی که به دنبال راه گریز است گناهان و مفاصد اخلاقی خود را به گردن دوست و همنشین خود می‌اندازد او فکر می‌کند که در آنجا نیز مانند دنیا، جای پهن کردن بساط زرنگی است، اما در قیامت هیچ چیز از ماموران و فرمانبران خداوند مخفی نخواهد ماند. سوره فجر آیه 24 می‌فرماید: "ان ربک لبالمرصاد" خداوند در کمینگاه انسان‌های خلافکار و مجرم است.

دوست و رفیق خوب دوستی است که آگاه و دانا باشد زیرا رفاقت با عالم اثرات مفیدی در زندگی فرد دارد همنشینی با عالم موجب حیات و روشنی دل است و سبب خوشبختی و سعادت و نیز رفاقت با عالم آگاهی و ادب رفیقش را افزون می‌کند.

امام علی (ع) می‌فرماید: همنشینی با فضلا و دانشمندان سبب زندگی و روشنی دل است. با عالم همنشین باش تا سعادتمند شوی. حضرت محمد(ص) هم می‌فرماید: ساعتی با عالم همنشین شدن از دوازده هزار مرتبه ختم قرآن محبوب تر است.

برقراری ارتباط با دوستانی که درستکار هستند مایه پیشرفت یکدیگر در مسیر الهی می‌باشند و این دوستی هم در دنیا و آخرت به سود ایشان خواهد بود ولی دوستی با بدکاران انسان را در مسیر شهوت و حرام قرار می‌دهد و انسان را به پرتگاه می‌اندازد و هم در دنیا و هم در روز قیامت به بدبختی و شقاوت و عذاب دائمی یکدیگر کمک نموده‌اند، در نتیجه لازمه دوستی شایسته و مناسب این است که یکدیگر را در امور دنیوی و اخروی یاری رسانند و سعادت، خوشبختی و جاودانگی را برای یکدیگر به ارمغان آورند.